

Sagen, at den gaar i Udvalg. Man kan jo forudsætte, at der vil komme en Mængde Endringsforslag, som kunne blive vedtagne, og der kunde da komme Inkonsekvenser tilstede i Lovforslaget, saaledes at man kunde blive nødt til senere at standse Sagen. Skjøndt jeg sætter megen Pris paa at faae Loven ud i Klar, anser jeg det derfor for Sagens Skyld for meget heldigere at faae nedsat et Udvalg. Jeg tror, at man i eet eller to Udvalgs møder vil kunne gjøre den færdig, saaledes at vi inden faa Dage kunne faae en Betænkning her til 2den Behandling.

Bønloffe: Jeg pleter ellers som Regel at stemme for Udvalgs Medsættelse, naar det bliver forlangt; men i Dag kan jeg ikke slutte mig til det ærede Medlems Forslag. Det forekommer mig, at de Udsættelser, der ere gjorte ved Lovforslaget, koncentrere sig om 2 à 3 Punkter, og man vil jo let kunne stille Endringsforslag i saa Henseende. Jeg skal derfor fraraade Medsættelsen af et Udvalg.

Da Sagen yderligere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

N. Andersens Forslag: At Sagen overgives til et Udvalg paa 9 Medlemmer
forkastedes med 51 Stemmer mod 13.

Endringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Onsdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Uden Behandling af „Forslag til Lov om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 369 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 765 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Endringsforslag samt Spørgs-

maalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (E. C. Larsen): Udvalget har i sin Betænkning udførlig behandlet de Spørgsmaal, som det fandt burde berøres; jeg kan derfor indskrænke mig til nogle kortere Bemærkninger. Det vil saaledes ses, at Udvalget har fundet, at der har været Anledning for Regeringen til at udstede en saadan foreløbig Lov og ogsaa for saa vidt har bifaldet, at den er kommen ud, og at Udvalget ligeledes i det Væsentlige har været enigt med Regeringen om de Bestemmelser, der indeholdes i den foreløbige Lov, men det har dog troet, at der var Anledning til at gjøre nogle Tillæg og indsætte nogle nærmere Bestemmelser. Disse fremtræde i de forskjellige Endringsforslag, som jeg derfor nu skal tillade mig at gennemgaa. Ved Lovforslagets § 1 har Udvalget intet fundet at erindre; derimod har Udvalget foreslaaet en ny § 2, som gaar ud paa at give Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at tillade, at der ogsaa udstedes Hjemstedsbeviser til andre Personer end dem, som gaa ind under Lovforslagets § 1, under hvilken Paragraf jo kun de Personer gaa ind, som have benyttet sig af Artikel 19 i Wienerfredslutningen til at afgive en formelig Erklæring om, at de ville vedblive at være danske Underaatter. Udvalget har imidlertid fundet, at der var flere Personer, som vistnok kunde have en gyldig Afkomst til at faae et saadant Hjemstedsbevis, uagtet de ikke gaa ind under Lovens Bestemmelser. Udvalget har i sin Betænkning nævnt flere saadanne Klasser, nemlig: Personer, der for Hertugdømmernes Adskillelse vare komne til Riget for at aftjene deres Børnepligt og maasse have gjort Krigen med i den danske Hær, fremdeles Personer, der efter Adskillelsen ere komne hertil og have ladet sig optage i den danske Hær, og endelig ogsaa Personer, som for Adskillelsen vare komne her til Riget og have taget fast Bopæl uden dog at have været her saa længe, at de kunde have erhvervet fast Forsørgelses hjem her, navnlig efter den Overenskomst, som tidligere bestod mellem Hertugdømmene og Kongeriget, men som nu er ophævet. Flere af disse Per-